

kommissioners Arbejder gennemførte Spareforanstaltninger, som tilsammen kan regnes til en Udgiftsbesparelse paa ca. 38 Mill. Kr., og Konjunkturtillæggets Nedsættelse, som giver en Besparelse af ca. 16 Mill. Kr., og ligeledes maa her regnes med Nyordningen af Arbejdsløshedshjælpen gennem Krisefonden. Ligeledes vil der jo ikke i Aar til offentlige Arbejder blive anvendt saa store Beløb som tidligere, og Tilskuddene til Byggeriet vil ogsaa undergaa en væsentlig Forandring i indeværende Aar.«

Ministeren udtalte videre: »Et Fingerpeg med Hensyn til indeværende Finansaar kan hentes fra Aarets første Maaned, April, for hvilken jeg har en Opgørelse fra Statsbogholderiet. Denne Opgørelse viser paa Indtægtssiden en Forøgelse af ca. $5\frac{3}{4}$ Millioner, sammenlignet med samme Maaned i Fjor, og en Udgiftsformindskelse paa ca. $11\frac{1}{2}$ Millioner, idet Udgiften for saa godt som alle Ministerier er formindsket i Sammenligning med i Fjor. Det bliver i alt en Fremgang paa ca. 17 Mill. Kr. i denne Maaned. Paa Indtægtssiden vil jeg særlig fremhæve, at Statsvirksomheder, som i April i Fjor gav et samlet Underskud paa $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr., i samme Maaned i Aar viser et Overskud paa $3\frac{3}{4}$ Millioner; men jeg skal straks bemærke, at et lignende Overskud tør naturligvis ikke ventes for Aarets følgende Maaneder, bl. a. fordi Takstnedsættelsen for Statsbanerne kommer til at virke for disse Maaneder, og det vil erindres, at den medfører for Statsbanerne en Risiko paa ca. 30 Mill. Kr.« Som et andet gunstigt Tegn fremhævede Ministeren, at den disponible Kassebeholdning pr. 27. Maj 1922 var godt 77 Mill. Kr., medens den den 28. Maj 1921 var minus 2 800 000 Kr. Skønt der ikke heraf kunde drages sikre Slutninger, mente Ministeren, at man paa indeværende Aar i væsentlig Grad vilde nærme sig til Balance. Selvfølgelig vilde det komme an paa, hvorledes de økonomiske Forhold udvikler sig. Endelig udtalte Ministeren, at man maatte være betænkt paa vedblivende ikke alene at opretholde de allerede effektuerede Besparelser, men ogsaa at indføre nye overalt, hvor det paa nogen Maade er muligt. Det maa jo erindres, at vi har et Maal, der ligger ud over det at skabe Balance, Finansstyrelsen maa ogsaa sætte sig det Maal i Løbet af faa Aar at tilvejebringe en Nedsættelse af de alt for høje Skatter. Vor Skattebyrde er saa stor, at vi ikke bør regne med en saadan Skattebyrde som normal. Hvornaar man vil kunne begynde at tænke paa Nedsættelser, naar først Balance er naaet, er det selvfølgelig umuligt at sige. Men det maa være et Maal, som Finansstyrelsen ubetinget bør søge at naa.«

Til 2den Behandling af Loven var stillet 1009 Ændringsforslag, næsten alle af det samlede Udvalg, idet kun paa enkelte Punkter Socialdemokraterne og de Radikale skilte sig ud. Dette gjaldt nogle Ændringsforslag paa Udenrigsministeriets Budget og